

Tegen het meisje met de stomme baan wil ik schreeuwen: wat doe je daar nog?

zonde is. Het liefst zou ik haar ter plekke gaan helpen met uitvogelen wat van al die creatieve dingen ze ook commercieel kan uitbuiten, maar dat is natuurlijk helemaal niet mijn taak, dus ik hou me in. Tegen de man met het hooi zou ik willen zeggen: zeg gewoon nee, tegen het meisje met de stomme baan wil ik wel schreeuwen: 'Wat doe je daar nog? Neem ontslag en ga in godsnaam doen wat je leuk vindt.' Rechts naast me: 'Begin gewoon, volgens mij weet je precies wat je wilt.' Maar goed, ik had dus net zo goed het kaartje Ongeduldig kunnen pakken of Betweter. Ik weet in elk geval dat ik geen geschikte *bootcamp*-leider zou zijn, want ik wil veel te snel en waarschijnlijk ook te veel van de groep.

Deze teamleider, Lisette van Alten, daarentegen is de stabiliteit zelve en reageert nuchter en bemoeidigend op ieders tekortkomingen en kwaliteiten. Later zal ze me uitleggen dat veel mensen nou eenmaal echt niet durven te doen wat ze eigenlijk willen. Ze zijn bang voor tegenslag, bang dat ze het niet kunnen, bang voor onzekerheid qua inkomen. Dat is mij inderdaad allemaal vreemd, ik ga eerder als een te dolle stier overal op af, vandaar, maar ik snap ook wel dat alleen motiveren (met jawel: Enthousiasme) dan niet helpt. Je moet *zélf* inzichten wat je kunt en wilt en vervolgens stapje voor stapje plannen hoe je dat gaat doen.

Concrete stappen

De kernkwaliteiten en vervormingen daarvan kun je in een schema (het Kwadrant van Ofman) zetten waaruit blijkt wat je valkuilen zijn als je te ver doorslaat. Iemand die Enthousiast is heeft als valkuil dat andere mensen daardoor soms te weinig ruimte krijgen. Oeps, precies wat ik net deed door me hardop af te vagen waarom buurvrouw schuin links niet 'gewoon' een andere baan ging zoeken.

Nee niet over drie maanden, straks als je thuis bent! Ik ben inderdaad allergisch voor het tegenovergestelde. Mensen die wel klagen, maar niks doen. En de uitdaging is dan: meer respect hebben voor anderemans manier van zijn en denken. Best een mooi leerdoel. Lisette legt daarna het SMART-principe uit (Specifiek, Meetbaar, Acceptabel, Realistisch, Tijdgebonden), waarmee je tot een concreet plan kunt komen en de PDCA-maniër (*Plan, Do, Check, Act*) om verandering bij jezelf te bewerkstelligen. In mijn geval raadt ze me aan om het komende half jaar eens te letten op mijn leerdoel. *Plan*: let erop.

Do: wat gebeurde er?

Check: hoe voelde ik me daarbij?

Act: wat had ik beter kunnen doen?

Ze draagt me op om drie keer een reflectieverslagje te schrijven en daarvan te leren. Anderen formuleren doelen als: 'Ik stop met notuleren, want dat is niet mijn taak en het is veel te veel werk. En dat kondig ik aan in de eerstvolgende vergadering.'

'Ik ga een website bouwen waarop staat wat ik kan en die moet over drie maanden klaar zijn.' 'Ik ga een nieuwe baan zoeken door eerst helder te krijgen wat ik wel en niet wil, te kijken op internet wat er zoal is en een lijstje te maken van functies waar ik op wil solliciteren. Nog voor het eind van de maand heb ik dat lijstje af.' Ik zie de opluchting op diverse gezichten. Een concreet stappenplan is bijvoorbeeld precies wat er nog miste.

Hoofd, hart of handen?

Later die dag staan we weer voor de kaartjes tafel. Nu om er inspiratiekaartjes te pakken. Wat doe ik graag? Ik pak Improviseren, Inspireren, Fantaseren en... hoe kan het ook anders, Schrijven en tot slot Zingen/Muziek. Ik zit namelijk in een bandje en dat is met stip de allerleukste hobby die er is. Die eigenschappen kun je in een driehoek zetten met bovenin Hoofd, links onder Hart en rechts onder Handen, de drie H's. Nou, dat lijkt me duidelijk, ik doe het liefst dingen met mijn hoofd. Maar er zijn ook cursisten die duidelijk gericht zijn op het helpen van mensen (Hart) en die het liefst dingen maken (Handen). Op die manier kun je heel snel helder krijgen of je wel in de goede hoek zit met je baan. De hooiman bijvoorbeeld zit nu namelijk halverwege Hoofd en Handen, maar zou veel liever halverwege Hoofd en Hart bezig zijn. Dat Hoofd van mij klopt prima bij wat ik doe, al heb ik wel een tijd gedacht dat ik veel meer met mijn handen wilde doen. Mijn leukste bijbaantje ooit was (keelhard) werken in een bloemenwinkel en rond mijn 30e heb ik nog verwoede pogingen gedaan om actrice te worden. Inmiddels ben ik er wel achter dat die handelingen fijn zijn voor 'erbij' en Hoofd toch wel mijn *core business* is.

Uit die comfortzone

Weer een tocht naar de kaartjes tafel (ik snap nu waarom het *bootcamp* heet) levert de kaartjes Eigen werkplek, Emotionele betrokkenheid en Interessant werk op, als antwoord op de vraag 'Wat vind je belangrijk aan je werk?' Die wensen kun je vervolgens in een Motivatie Matrix zetten, zodat je er in één blik achterkomt of op dit moment aan je wensen wordt voldaan.

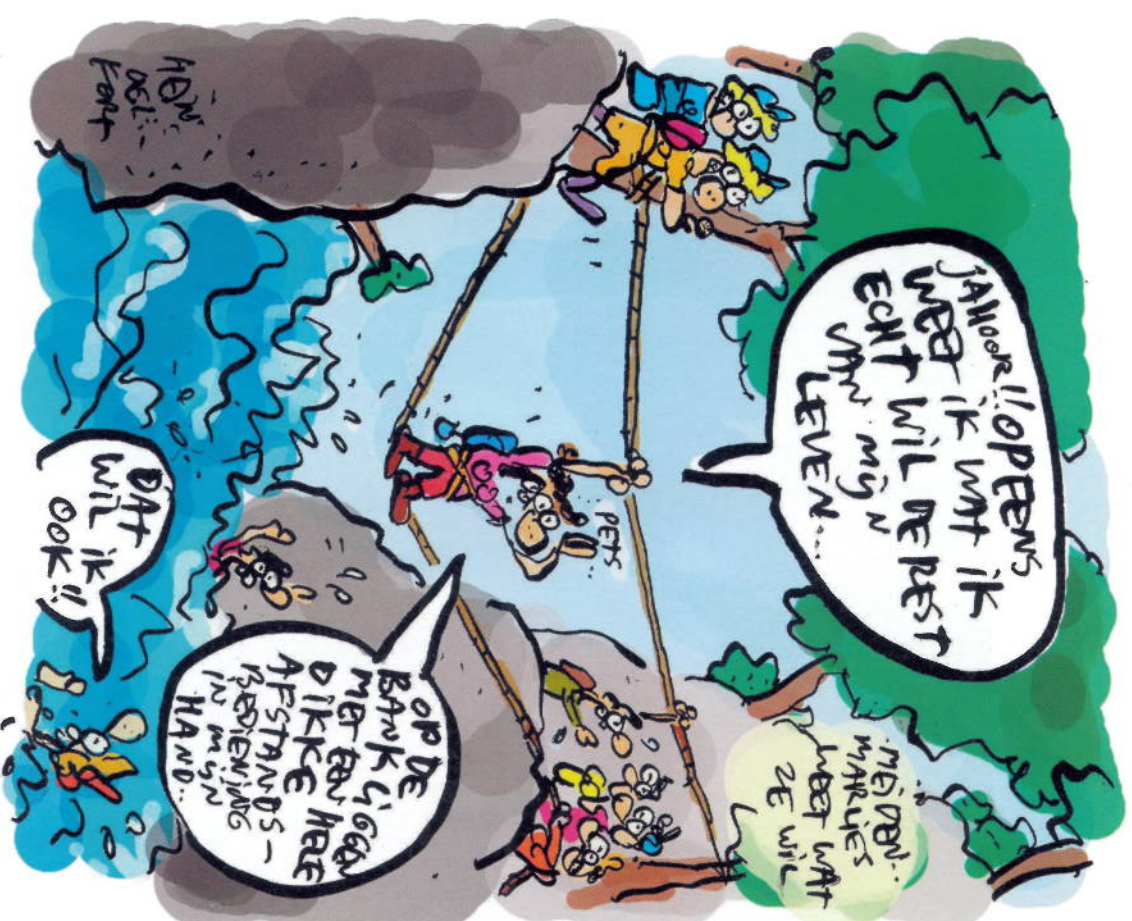
Emotionele betrokkenheid en Interessant werk komen maar gedeeltelijk aan hun trekken, merk ik. Omdat er soms weleens een, op z'n zachtst gezegd, minder inspirerende schrijfofdracht tussen zit. Maar is

In je hart weet je wat goed is, het hart ook dóén is een tweede

dat eigenlijk niet mijn eigen schuld? Is het niet de enorme luxe van het freelancebestaan? Hoe meer leuke opdrachtenvers je om je heen verzamelt, hoe leuker je werkt is. Hoe meer goede ideeën je de wereld in slingerd, hoe meer leuke opdrachten je krijgt. En dus concludeer ik na een dag *soul searching* dat ook ik uit mijn comfortzone moet stappen. Ik heb er nu aan geroken met mijn eerste boek waarin ik en niemand anders dan ik mocht bepalen wat er wel en niet in kwam te staan. Kan ik dan echt nog terug naar saaiere opdrachten of stukken waar ik niet helemaal achter sta? Nee, natuurlijk niet, want dat hoeft lekker niet. Gewoon, omdat ik besluit van niet. Dit jaar ga ik dus alleen maar leuke klussen voor mezelf regelen en aan een mooi nieuw boek beginnen. Een roman welteverstaan, om de uitdaging erin te houden. De ene na de andere conclusie en concrete plannen vliegen nu over de tafel. Buurvrouw rechts onthult wat ze wil gaan beginnen (echt ontzettend leuk idee en SMART-proof), buurvrouw links is al bijna aan het bloggen voor we de deur uitgaan, de hooiman verzamelt moed voor de volgende vergadering en buurvrouw schuin links gaat vanavond al de krant uitpluizen voor een nieuwe baan. En ik belooft haar dat ik een van mijn beste vriendinnen, die een eigen bedrijf heeft in het vakgebied waar zij in zoekt, met haar in contact zal brengen. Kan ik dan toch even niet laten.

Nu nog in het echt

En zo gaan we allemaal blij en tevreden naar huis. Met een duidelijk doel en een strak plan. Nou alleen nog even echt doen allemaal. Daar ben ik dan wel weer heel benieuwd naar. Wat blijft er over van al die mooie ideeën als ik maandag weer gewoon naar mijn werk ga? Zou het niet een idee zijn een Schop onder je kont-workshop op te zetten, om ervoor te zorgen dat je na zo'n *bootcamp* ook daadwerkelijk gaat doen wat je jezelf hebt beloofd? Daar zou ik dan weer wel heel geschikt voor zijn. Streng, vol vuur en scherp op het resultaat. Een soort Gordon Ramsey voor gelukzoekers. En dan is een *bootcamp* op zijn minst het eerste en op zijn best het laatste zetje dat je nodig had. »

Niet dromen maar doen

(met € 20 esta-korting!)

Zijn wie je bent en doen wat je *écht* wilt van Daretoo is een aanrader voor iedereen die aan zichzelf wil werken. Zit je in een baan die je niet meer leuk vindt, maar weet je niet wat je wél wilt? Wil je voor jezelf beginnen, maar durf je niet goed? Op deze dag kom je erachter wat je sterke en zwakke punten zijn, wat je inspireert, maar ook wat je in de weg zit. Dat kan best confronterend zijn, maar is hoe dan ook voor iedereen nuttig om eens uit te zoeken. De groepen zijn klein en binnen een kwartier voel je je gek genoeg al heel vertrouwd met iedereen, omdat je allemaal in hetzelfde schuitje zit.

Normaal kost een dag € 145 inclusief lunch. Maar esta-lezers mogen op zaterdag 19 maart meedoen voor € 125! Meld je aan via www.daretoo.nl/esta en vul ESTA (in hoofdletters) in bij de coupon-code bij het winkelen wagentje.